

Kehitysvaliokunta

2021/2188(INI)

1.3.2022

LAUSUNTO

kehitysvaliokunnalta

kalatalousvaliokunnalle

aiheesta ”Kohti kestäväää sinistä taloutta EU:ssa: kalastuksen ja vesiviljelyn merkitys”
(2021/2188(INI))

Valmistelija: Caroline Roose

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Kehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa kalatalousvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. toteaa, että sinisen talouden alojen välillä lisääntynyt kilpailu merialueista saattaa heikentää rannikkoyhteisöjen ja pienimuotoisen kalastuksen harjoittajien, erityisesti naisten, toimeentuloa; katsoo, että sinisessä taloudessa olisi noudatettava ihmisoikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa;
- B. toteaa, että liikkakäyttö, saastuminen ja ilmastonmuutos heikentävät merkittävästi merten biologista monimuotoisuutta, joka on olennaisen tärkeää kalastukselle ja rannikkoyhteisöille;
- C. katsoo, että kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten on taattava pienimuotoista kalastusta harjoittaville kalastajille kalakantojen hoidon asianmukainen ja tehokas hyödyntäminen, saatavuus ja valvonta;
- D. toteaa, että kalakantojen liikkakalastus, joka johtaa paikallisten ihmisten, myös nuorten, käytettävissä olevien resurssien puutteeseen, saattaa edistää muuttoliikettä;
- E. ottaa huomioon, että pohjatroulaus on laajin ihmisen aiheuttamien fyysisten häiriöiden lähde merenpohjan globaaleille elinympäristöille; ottaa erityisesti huomioon viimeaikaiset arviot, jotka viittaavat siihen, että pohjatroulaus saattaa vapauttaa hiilidioksidia yhtä paljon kuin koko ilmailuala, sillä se häiritsee merenpohjan sedimenttejä, jotka ovat erittäin tärkeitä pitkäaikaisia hiilinieluja, ja edistää valtameren happamoitumista sekä heikentää merten tuottavuutta ja biologista monimuotoisuutta;
- F. katsoo, että ilmastonmuutos muuttaa yhä enemmän eri kalalajien levinneisyyttä ja vaellustapoja ja vahingoittaa pienimuotoista kalastusta kehitysmaissa, jotka ovat sen vaikutuksille haavoittuvampia;
- G. ottaa huomioon, että hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin erityisraportti valtameristä ja kryosfääristä ilmaston muuttuessa osoittaa, että tieteellisen tiedon yhdistäminen paikalliseen ja perinteiseen tietämykseen on hyödyllistä selviytymiskyvyn vahvistamiseksi;
- H. toteaa laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastus) olevan yksi suurimmista uhkista kalakantojen kestäväälle hyödyntämiselle; katsoo, että veronkierto ja korruptio helpottavat LIS-kalastusta, johon liittyy usein ihmisoikeusrikkomuksia, myös ihmiskauppaa ja nykyajan orjuutta;
- I. ottaa huomioon, että EU on Länsi-Afrikan kalajauhon ja kalaöljyn tärkeä markkina-alue;
- 1. katsoo, että valtameret ovat yksi globaali, katkeamaton alue; muistuttaa kalastuksen ja erityisesti pienimuotoisen kalastuksen ratkaisevasta merkityksestä elintarviketurvan ja ravitsemuksen kannalta; korostaa tukevansa kalastusalan, erityisesti pienimuotoisen kalastuksen ja vesiviljelyn, kestävää kehitystä ilman ympäristövaikutuksia; pitää

tärkeänä oikea-aikaista ja osallistavaa suunnittelua, jossa otetaan huomioon sidosryhmien panos, jotta vältetään mahdolliset konfliktit kalastuksen ja muiden sinisen talouden alojen välillä; kehottaa EU:ta puuttumaan näihin konflikteihin läpinäkyvin konfliktinratkaisumekanismien avulla; painottaa pitävänsä tässä yhteydessä tarpeellisena edistää osallistavaa merten aluesuunnittelua, sidosryhmäfoorumien perustamista vuoropuhelua varten ja ennalta varautumisen periaatteeseen perustuvan lähestymistavan tiukkaa noudattamista, ei pelkästään avomerilouhinnassa vaan myös kehitettäessä uusia sinisen talouden aloja;

2. korostaa kalastus- ja vesiviljelyalan merkitystä elintarviketurvalle olennaisen tärkeän proteiinin saannin sekä paikallisyhteisöjen sosioekonomisen kehityksen ja maailmanlaajuisen työpaikkojen luomisen kannalta; muistuttaa erityisesti, että lähes miljardi pääasiassa kehitysmaissa elävää ihmistä tukeutuu kalaan ja äyriäisiin ensisijaisena eläinproteiinin lähteenään; toteaa, että yli 90 prosenttia maailman kalastajista ja kalastusalalla työskentelevistä elää pienimuotoisen kalastuksen varassa; pitää valitettavana, että covid-19-pandemialla on ollut suuri vaikutus kalastus- ja vesiviljelyalan työntekijöihin;
3. korostaa yksilöllistä ja kollektiivista vastuuta valtamerten, jotka ovat myös keskeisiä ilmaston säätelijöitä, ja niiden ekologisen tilan säilyttämisestä; korostaa tässä mielessä, että kaikilla sinisen talouden aloilla, myös kaivannaisteollisuudessa, on sovellettava yhdenmukaisia, ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa; kehottaa erityisesti EU:ta ja kumppanimaita tukemaan toimia, joilla puututaan liikakalastukseen, LIS-kalastukseen ja muihin kalastuskäytäntöihin, jotka vaikuttavat kielteisesti merellisiin luontotyyppisiin ja valtamerten ekosysteemeihin ja vaarantavat luonnonvarojen kestävyuden; korostaa tarvetta poistaa haitalliset kalastustuet ja pyrkiä hyväksymään kaikkien kantojen hoitoa koskevat tieteseen perustuvat kestävästä enimmäistuoton tavoitteet vuoteen 2020 mennessä, kuten sekä EU:n yhteisessä kalastuspolitiikassa että Aichin biodiversiteettitavoitteissa 6 edellytetään, sekä seurata, valvota ja tarkkailla tätä tehokkaasti;
4. panee merkille EU:n uuden, kestävästä sinisen talouden strategian; pitää valitettavana, ettei kalastukselle ja vesiviljelylle ole asetettu erityisiä tavoitteita; korostaa tarvetta minimoida kalastuksen ympäristövaikutukset merellisiin luontotyyppisiin ja kehittää siniseen talouteen kokonaisvaltainen lähestymistapa, jossa keskitytään rannikkoalueiden säilyttämiseen ja ennallistamiseen;
5. muistuttaa EU:n tärkeästä roolista ja vastuusta kalastuksen globaalissa hallinnassa, jossa etusijalle olisi asetettava luonnonvarojen, kalavarat mukaan luettuina, kestävä hoito, aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden oikeudet ja kalastajien, erityisesti pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien, joiden harjoittamaa kalavarojen käyttöä ja valvontaa olisi suojeltava, oikeudet; kehottaa siksi painokkaasti EU:ta lisäämään taloudellista tukea pienimuotoisen kalastuksen koko arvoketjun kehittämiselle ja varmistamaan naisten laajemman osallistumisen päätöksentekoon, kun otetaan huomioon naisten keskeinen rooli pienimuotoisessa kalastuksessa, mukaan lukien pyyntiä edeltävät ja sen jälkeiset toimet, vesiviljely ja sisävesikalastus; korostaa, että naiset ja rannikkoyhteisöt on otettava mukaan kalastushoitojärjestelmiin ja kalastukselle vaihtoehtoisten tulonlähteiden kehittämiseen, jotta liikakalastusta voidaan tehokkaasti vähentää;

6. muistuttaa EU:n sitoutumisesta kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaatteeseen ja korostaa, että sen panosta YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen on parannettava yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisen ulottuvuuden avulla; korostaa, että kestävä kalastusta koskevien kumppanuussopimusten on perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan tieteelliseen neuvontaan ja ne eivät saa heikentää paikallista elintarviketurvaa eivätkä uhata pienimuotoista kalastusta EU:n ulkopuolisissa maissa saattamalla sen harjoittajat kilpailemaan suoraan EU:n alusten kanssa; korostaa näiden sopimusten merkitystä kalastusalan kahdenvälisessä yhteistyössä ja kehottaa mukauttamaan sopimukset YK:n kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelmaan ja erityisesti kestävä kehityksen tavoitteeseen 14 (merten ja merten tarjoamien luonnonvarojen säilyttäminen ja niiden kestävä käytön edistäminen) sekä EU:n ympäristövelvoitteisiin ja yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteisiin lisäämällä alakohtaista tukea ja kestävyysäännöksiä, jotka liittyvät ylijäämiin, poisheitettäviin saaliisiin ja ennalta varautuvaan lähestymistapaan; kehottaa EU:ta tekemään kahden- tai monenvälisissä suhteissaan yhteistyötä EU:n ulkopuolisten kumppanimaiden kanssa, jotta varmistetaan, että EU:n ulkopuolisten maiden aavanmeren laivastot noudattavat samoja kestävyysnormeja kuin EU:n aavanmeren laivastot;
7. korostaa, että kestävä kalastusta koskevista kumppanuussopimuksista on tultava paikallisten sinisten talouksien kehittämisen väline; katsoo, että riittämättömien tietojen vuoksi on vaikea arvioida kestävä kalastusta koskevien kumppanuussopimusten vaikutusta kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen kumppanimaisissa; kehottaa EU:ta lisäämään kestävä kalastusta koskevien kumppanuussopimusten avoimuutta, tiedonkeruuta (erityisesti saaliista, alusten rekisteröinneistä ja työoloista) ja raportointivaatimuksia ja perustamaan keskitetyn sosioekonomisen tietokannan kaikille EU:n aluksille riippumatta siitä, missä ne toimivat;
8. korostaa, että kaikki sidosryhmät on otettava mukaan kestävä kalastusta koskevista kumppanuussopimuksista käytäviin neuvotteluihin ja kumppanuussopimusten täytäntöönpanoon ja on varmistettava, että huomioon otetaan niiden yhteisöjen tarpeet, joihin nämä kumppanuudet vaikuttavat eniten;
9. pitää valitettavana, että täytäntöönpanoa ja rahoituksen asianmukaista käyttöä ei valvota; on huolissaan siitä, että kestävä kalastusta koskevien kumppanuussopimusten mukainen alakohtainen tuki ei useinkaan hyödytä suoraan pienimuotoista kalastusta harjoittavia kalastajia; kehottaa komissiota kytkemään kestävä kalastusta koskevat kumppanuussopimukset tiiviisti EU:n kehitysapuun, jotta voidaan parantaa rannikkoyhteisöille koituvaa lisäarvoa; kehottaa lisäksi komissiota julkaisemaan ennakoivasti vuosikertomuksia siitä, miten alakohtaista tukea hyödynnetään, jotta voidaan paremmin seurata EU:n julkisten varojen käyttöä;
10. on tyytyväinen alueellisten merisopimusten ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen rooliin; kehottaa komissiota esittämään kunnianhimoisia valtuuksia alueellisille kalastuksenhoitojärjestöille, jotta voidaan suojella kehitysmaiden ja kansainvälisten vesien kalavaroja erityisesti parantamalla kantojen hoitoa trooppisten tonnikalojen kaltaisten lajien osalta, vähentämällä saaliiden poisheitämistä, soveltamalla ennalta varautuvaa lähestymistapaa uhanalaisten lajien ja haavoittuvien meriekosysteemien säilyttämisen varmistamiseksi sekä parantamalla käytettävissä olevia tietoja, sääntöjen noudattamista ja päätöksenteon avoimuutta;

11. kehottaa komissiota pyrkimään siihen, että ilmastonmuutokseen sopeutumista ja sen hillitsemistä koskevat tavoitteet sisällytetään sen kestävästä kalastuksesta koskeviin kumppanuussopimuksiin ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen päätöksentekoon;
12. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan kalastuksen globaalien hallinnan parantamiseksi erityisesti kalastuksen avoimuutta koskevan aloitteen kaltaisten mekanismien avulla;
13. korostaa, että muun muassa kalajauhon ja -öljyn tuotanto voi edistää liikkakalastusta kehitysmaissa ja etenkin Länsi-Afrikassa; kehottaa toteuttamaan pakollisia due diligence -toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että kalojen ja äyriäisten koko tuotantoketju on oikeudenmukainen, täysin jäljitettävissä ja vapaa LIS-kalastuksesta eikä siihen liity ihmisoikeusloukkauksia, ei myöskään ihmiskauppaa ja orjuutta; kehottaa yleisemmin parantamaan kalastuksenhoitokäytäntöjä, seurantaa, ympäristömerkkien kehittämistä ja lohkaketjun kaltaisten uusien teknologioiden kehittämistä tuotteiden jäljitettävyyden parantamiseksi;
14. korostaa EU:n vesiviljelyn vaikutuksen laajuutta EU:n ulkopuolisiin maihin ja erityisesti näistä maista saatavien kalavarojen käyttöä EU:n vesiviljelyssä petokalojen ruokkimiseen; korostaa, että kestävä ja valvottu vesiviljely ei saisi aiheuttaa riskejä ympäröiville ekosysteemeille yhdessä satunnaisten tautiepidemioiden kanssa; kehottaa kehittämään kestävästä vesiviljelyä kestävästä kalastuksenhoitosta ja parhaiden vesiviljelykäytäntöjen avulla vähentämällä voimakkaasti EU:n teollisuuden riippuvuutta kalajauhasta ja edistämällä tässä mielessä muita kuin lihaa syöviä lajeja; kehottaa EU:ta lisäksi antamaan teknistä apua kehitysmaiden tuottajille, erityisesti pientuottajille;
15. muistuttaa, että kaikkien Länsi-Afrikan alueella kalastukseen osallistuvien valtioiden olisi perustettava alueellinen kalastuksenhoitojärjestö erityisesti yhteisten kantojen, kuten pienten pelagisten kalojen, hyödyntämiseksi kansainvälisen oikeuden, asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön, yleisafrikkalaisen ja alueellisen kalastuspolitiikan ja muiden välineiden edellyttämällä tavalla; katsoo, että tällaisessa kalastuksenhoitojärjestelmässä olisi noudatettava ennalta varautuvaa ja ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa ja varmistettava, että suurin sallittu saalis pysyy turvallisten biologisten rajojen sisällä;
16. kehottaa EU:ta edistämään ja suojelemaan tehokkaasti Afrikassa pienimuotoista kalastusta, joka on pääasiallinen valtamerielinkeino ja tulevan ”EU:n ja Afrikan sinisen talouden työryhmän” kulmakivi, ja rahoittamaan tässä mielessä muun muassa YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön kestävästä pienimuotoista kalastusta koskevien kansainvälisten suuntaviivojen täytäntöönpanoa;
17. kehottaa painokkaasti EU:ta kehittämään ihmisoikeuksiin perustuvan lähestymistavan valtamerten hallinnointiin ja siniseen talouteen voimaannuttamalla paikallisyhteisöjä ja tukemalla oikeudenmukaisia toimitusketjuja, elintarvikeomavaraisuutta ja paikallisten kalastusyhteisöjen kestävästä talouskehitystä;
18. panee merkille, että tavoitteena on suojella 30 prosenttia maailman valtameristä vuoteen 2030 mennessä, mutta varoittaa, että sitä ei pitäisi tehdä elintarviketurvan, kalastajien ja vesiviljelyalan tuottajien, alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen kustannuksella;

19. muistuttaa, että tutkimukset, erityisesti hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin erityisraportti valtameristä ja kryosfääristä ilmaston muuttuessa, osoittavat yhä useammin, että luonnon monimuotoisuutta ja ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat tavoitteet saavutetaan paremmin, kun kalastajilla ja paikallisyhteisöillä on suora määräysvalta käyttämiensä resurssien hallintaan; korostaa, että rannikkoyhteisöjen hallinnoimat ekosysteemit ovat rikkaimpia ja tuottavimpia ja ne myös edistävät rannikkoalueiden sopeutumista ilmastonmuutoksen seurauksiin; painottaa merten aluesuunnitteluun liittyviä valtameren valtauksen riskejä; korostaa siksi tarvetta turvata pienimuotoinen kalastus, varmistaa oikeuksien vastuullinen hallinta ja saattaa sinisen talouden alalla toimivien EU:n yritysten edunsaajat edesvastuuseen, jos niiden toiminta rikkoo ihmisoikeuksia;
20. korostaa huolta siitä, että uusien sinisen talouden toimintojen lisääntyminen johtaa kasvavaan kilpailuun tilasta, mistä aiheutuu haittaa kalastuksen kaltaisille perinteisemmille toiminnoille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että yksityiset EU:n sijoittajat toimivat avoimesti eivätkä kilpaile rannikkoyhteisöjen kanssa ja noudattavat kestävän kehityksen tavoitteita; korostaa laajemmin, että on tärkeää vahvistaa kahdenvälisiä kumppanuuksia EU:n ulkopuolisten maiden kanssa sinisen talouden eri aloilla, jotta voidaan parantaa ympäristö- ja sosiaalinenormien noudattamista;
21. korostaa, että sinisen talouden on oltava aktiivisesti mukana ilmastonmuutoksen torjunnassa; kehottaa EU:ta ja kumppanimaita hyödyntämään ilmastonmuutoksen hillitsemisstrategioissaan perinteistä tietämystä ja edistämään aktiivisesti osallistavaa johtamista, joka on osoittautunut tehokkaaksi rannikkoyhteisöjen selviytymiskyvyn parantamisessa;
22. on huolissaan EU:n vesien ulkopuolella tapahtuneista LIS-kalastustapauksista; muistuttaa, että LIS-kalastus, jota helpottaa mukavuuslippukäytäntö, vahingoittaa elintarviketurvaa ja rannikkovaltioiden ihmisten toimeentuloa ja luo samalla hedelmällistä maaperää merirosvoukselle; vaatii vahvaa globaalia varoittavaa seuraamusjärjestelmää ja monitahoista lähestymistapaa LIS-kalastuksen torjuntaan; korostaa tarvetta rajoittaa mukavuuslippujen käyttöä ja lippuvaltion vaihtamista ja puuttua merellä tapahtuvaan jälleenlaivaukseen, sillä ne ovat tärkeitä toimia LIS-kalastusta koskevien porsaanreikien tukkimiseksi; kehottaa EU:ta vahvistamaan yleisemmin korruptiontorjuntavalmiuksien kehittämistä edistämällä virastojen välistä kansallista yhteistyötä, lisäämällä kansainvälistä yhteistyötä, parantamalla kalastusalan toimijoiden valvontaa kehitysmaissa EU:n tuella sekä tukemalla alueellisia seuranta-, valvonta- ja tarkkailukeskuksia ja -työryhmiä;
23. korostaa, että sinisen talouden toteuttamiseksi on ratkaisevan tärkeää hallinnoida maalla tapahtuvaa toimintaa, joka on rannikkoalueiden elollisten luonnonvarojen suurin uhka, ja toteaa, että erityisen suuri vaikutus on maataloudella, satama-alueilla, satamilla ja vesiviljelyllä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla puututaan kokonaisvaltaisesti merten saastumisen ja kalavarojen ehtymisen perimmäisiin syihin, ja uudistamaan alakohtaisia politiikkojaan vastaavasti;
24. panee merkille, että kaivannaisteollisuus on sinisen meritalouden kasvava ala; korostaa, että valtioiden on pidättäydyttävä toteuttamasta toimenpiteitä, mukaan lukien laajamittaiset kehityshankkeet, jotka voivat vaikuttaa haitallisesti sisämaassa ja merellä

pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien toimeentuloon, heidän alueisiinsa tai käyttöoikeuksiin, ja että niillä on velvollisuus tehdä ennakoarviointeja yksityisten tahojen johtamista kaivannaisteollisuuden hankkeista, jotta voidaan arvioida niiden mahdollisia kielteisiä ihmisoikeusvaikutuksia paikallisiin kalastusyhteisöihin;

25. kehottaa EU:ta puuttumaan pohjaa koskettavien pyydysten, dynamiittikalastuksen, sääntöjenvastaisen troolauksen tai kalojen yhteenkokoamiseen käytettävien välineiden kaltaisten kalastustekniikoiden haitallisiin ympäristövaikutuksiin, merenpohjaan kohdistuviin vaikutuksiin tai sivusaalisvaikutuksiin rajoittamalla niiden käyttöä; kehottaa erityisesti EU:ta kieltämään pohjatroulauksen käytön kaikilla suojelluilla merialueilla; kehottaa EU:ta varmistamaan, että Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa käytetään tukemaan tehokkaasti EU:n kalastuslaivastojen siirtymistä valikoivampiin ja vähemmän vahingollisiin kalastusmenetelmiin;
26. pitää tärkeänä, että avomerilouhinnassa sovelletaan ennalta varautumisen periaatetta; palauttaa erityisesti mieliin tukevansa kaupalliseen avomerilouhintaan liittyvien käyttöilupien kansainvälistä kieltoa niin kauan, kunnes avomerilouhinnan vaikutuksia meriympäristöön, meren biodiversiteettiin ja ihmisten toimintaan merellä on tutkittu riittävästi ja kaikki mahdolliset riskit ymmärretään;
27. toteaa, että rannikkomatkailella voi olla myönteisiä vaikutuksia kehitysmaihin mutta massaturismistrategioiden kehittäminen voi olla haitallista, heikentää paikallisten kuluttajien elintarvikkeiden saanti- ja kulutusmahdollisuuksia ja olla tuhoisaa meriympäristölle ja kulttuuri-identiteetille; kehottaa EU:ta edistämään oikeudenmukaisia ja vähävaikutteisia matkailumalleja.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	28.2.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 16 -: 7 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Barry Andrews, Eric Andrieu, Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Bernhard Zimniok
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	María Soraya Rodríguez Ramos, Caroline Roose

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

16	+
ID	Dominique Bilde, Gianna Gancia
NI	Antoni Comín i Oliveres
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, María Soraya Rodríguez Ramos
S&D	Eric Andrieu, Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Caroline Roose

7	-
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé

3	0
ECR	Ryszard Czarnecki, Beata Kempa
ID	Bernhard Zimniok

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää